
Kronika : z życia izb adwokackich

Palestra 9/4(88), 70-75

1965

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez **Muzeum Historii Polski** w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Z ŻYCIA IZB ADWOKACKICH

Izba bydgoska

1. Dnia 20 lutego 1965 r. odbyła się w Bydgoszczy narada kierowników zespołów adwokackich. Narada była poświęcona omówieniu zagadnień związanych z uczestnictwem w dochodach zespołu z tytułu substytucji i zastępstw z urzędu oraz omówieniu tendencji emigracyjnych członków zespołów, przechodzenia na rentę kolegów, którzy ukończyli 70 lat życia, zawierania umów z klientami i podpisywania kart zleceń iowych oraz księgowania sum na konto „34”.

2. Dla ułatwienia członkom Wojewódzkiej Izby Adwokackiej w Bydgoszczy zapoznania się z kodeksem rodzinnym i opiekuńczym, kodeksem cywilnym oraz kodeksem postępowania cywilnego zostały zorganizowane w Bydgoszczy i w Toruniu dla adwokatów z tych miejscowości oraz powiatów sąsiednich stałe prelekcje w ramach zawodowego szkolenia adwokatów. Będą się one odbywały co najmniej raz w miesiącu, a poświęcone zostaną omówieniu najważniejszych instytucji nowych kodyfikacji.

Prelekcje te będą mieć charakter konsultacji. Po rzeczowym więc omówieniu przez prelegenta w referacie nowych przepisów, udzieli on następnie wyczerpujących wyjaśnień na zgłoszone pytania.

Ponieważ wszyscy adwokaci powinni się zapoznać z nowymi tekstami ustaw, Rada Adwokacka w Bydgoszczy w piśmie z dnia 12.XII.1964 r. zaleciła kierownikom zespołów adwokackich, by na każdym zebraniu zespołu był wygłaszany krótki referat wprowadzający — przez wyznaczonego (kolejno) adwokata — na podany uprzednio do wiadomości wszystkich członków zespołu temat, a następnie żeby była przeprowadzana dyskusja.

Powyższą akcją szkoleniowo-konsultacyjną zostali objęci wszyscy adwokaci.

3. W dniu 21 lutego 1965 r. odbyło się z inicjatywy Rady Adwokackiej w Bydgoszczy zgromadzenie członków Wojewódzkiej Izby Adwokackiej w Bydgoszczy przy współudziale przedstawicieli Partii, stronnictw politycznych, Sądu Wojewódzkiego, Prokuratury Wojewódzkiej w Bydgoszczy oraz Zrzeszenia Prawników Polskich. Na zebraniu tym zaprotestowano jak najostrzej przeciwko mającemu nastąpić z dniem 8 maja 1965 r. przedawnieniu ścigania zbrodni hitlerowskich.

Po referacie i dyskusji przyjęto jednomyślnie rezolucję przeciwko przedawnieniu zbrodni wojennych i zbrodni przeciw ludzkości, popełnionych przez hitlerowców.

Izba kielecka

Dnia 21 marca br. odbyło się doroczne zwyczajne zgromadzenie delegatów Izby kieleckiej. W zgromadzeniu wzięli udział Wiceminister Sprawiedliwości Kazimierz Zawadzki, Prezes Naczelnej Rady Adwokackiej adwokat dr Stanisław Godlewski oraz przedstawiciele miejscowych władz i organizacji społeczno-politycznych.

Sprawozdanie z działalności Rady Adwokackiej złożył dziekan adwokat Jerzy Rak.

Po sprawozdaniu wywiązała się dyskusja, w której poruszano między innymi sprawy dotyczące pracy społecznej adwokatury kieleckiej, przy czym postulowano, żeby szerzej podawać do wiadomości publicznej o faktach i wynikach tej pracy. Zebrani doszli do wniosku, że dotychczasowy system rozliczeń w zespole (tzw. arkusz rozliczeniowy) jest wadliwy i hamuje podnoszenie kwalifikacji poszczególnych adwokatów. Zaproponowano odbywanie okresowych porad roboczych z sędziami i prokuratorami. Zwracano uwagę na konieczność prawidłowego rozmieszczenia adwokatów, podniesienia kultury procesu oraz kwalifikacji zawodowych poszczególnych adwokatów.

Po zatwierdzeniu przedstawionego sprawozdania i budżetu podjęto uchwałę o konieczności zacieśnienia współpracy z sądem i prokuraturą. Podjęto też rezolucję potępiającą poczynania Stanów Zjednoczonych w Wietnamie oraz treść uchwały *Bundestagu* w sprawach przedawnienia ścigania zbrodni hitlerowskich.

W związku ze zbliżającymi się wyborami do Sejmu i rad narodowych, adwokatura kielecka postanowiła wzmocnić swoją pracę społeczną i włączyć się do akcji wyborczej.

Izba krakowska

1. Dnia 14 stycznia 1965 r. zmarł w Krakowie adw. dr Bruno Pokorny.

Urodzony dnia 24 lutego 1882 r. w Bochni, uczęszczał do szkół w Krakowie i tu w r. 1900 w gimnazjum im. św. Jacka otrzymał świadectwo dojrzałości. Studia wyższe odbył na Wydziale Prawa Uniwersytetu Wiedeńskiego i w Akademii Handlowej w Wiedniu. Studia prawnicze ukończył w r. 1905, uzyskując stopień doktora praw Uniwersytetu Wiedeńskiego. W tym samym roku powrócił do kraju i wstąpił do Prokuratorii Skarbu we Lwowie. Po złożeniu egzaminu referendarskiego w r. 1910 przeszedł na aplikację adwokacką, zakończoną egzaminem adwokackim w r. 1912. W tym samym roku uzyskał wpis na listę adwokatów z siedzibą we Lwowie. Zawód adwokata wykonywał we Lwowie aż do końca 1939 r.

Od r. 1922 był już czynny w organach samorządu adwokackiego we Lwowie, dochodząc w r. 1937 do najwyższej godności, jaką mu mogła adwokatura lwowska ofiarować, tj. godności dziekana Lwowskiej Izby Adwokackiej. W r. 1938 zostaje członkiem Naczelnej Rady Adwokackiej.

W związku z wojną adw. Pokorny przeniósł swą kancelarię do Krakowa. Również w środowisku krakowskim zdobył analogiczną pozycję, jaką sobie wyrobił wśród palestry lwowskiej.

W r. 1962 Dziekan, Rada Adwokacka i Zespół Adwokacki Nr 5 w Krakowie uczciły 50-lecie pracy zawodowej adw. Pokornego, dając wyraz uznania dla tych wszystkich walorów, które cechowały Jubilata.

Postępująca choroba oczu odebrała adw. Pokornemu w krótkim czasie zdolność do pracy. Z dniem 1 grudnia 1963 r. zgłosił on zaprzestanie wykonywania zawodu adwokackiego.

Z szeregów czynnej adwokatury ubył jej członek wybitnie zasłużony. Na liście adwokatów pozostał adw. Pokorny aż do końca swego życia.

B.

2. Adwokatura krakowska obradowała na dorocznym zwyczajnym zgromadzeniu delegatów dnia 3 kwietnia 1965 r. W zgromadzeniu wzięli udział: delegat Ministra Sprawiedliwości dyrektor Maria Matwinowa, Prezes Naczelnej Rady Adwokackiej

adwokat Stanisław Godlewski oraz przedstawiciele miejscowych czynników wymiaru sprawiedliwości i polityczno-społecznych.

Sprawozdanie z działalności Rady złożył dziekan adwokatury krakowskiej w umacnianie praworzędności i dużą rangę zawodu adwokackiego. Podkreślano, że adwokatura krakowska bardzo wiele pracuje społecznie. Zebrani wskazywali na

zwiększającą się stale liczbę obron z urzędu i podkreślali nieprawidłowość tzw. arkusza rozliczeniowego.

Po zatwierdzeniu sprawozdania i budżetu podjęto uchwały o włączeniu się adwokatury krakowskiej do akcji wyborczej w zbliżających się wyborach. Następnie zebrani stwierdzili konieczność zmiany rozporządzenia o wynagrodzeniach za czynności adwokackie oraz zasad podziału nadwyżki w zespole (tzw. arkusz rozliczeniowy). Zebrani doszli do wniosku, że przepis zabraniający łączenia zawodu adwokata z zawodem pracownika nauki jest niesłuszny i postulowali jego zmianę. Postulowano także przyjęcie zasady płatności za czynności adwokackie podejmowane w sprawach z urzędu.

Adwokatura krakowska protestuje jak najostrzej przeciwko decyzji *Bundestagu* w sprawie przedawnienia zbrodni hitlerowskich.

Izba lubelska

1. Dnia 26 marca br. odbyło się zebranie Podstawowej Organizacji Partyjnej PZPR przy Radzie Adwokackiej w Lublinie.

Na zebraniu omawiano sprawę wprowadzenia w życie przepisów ustawy o ustroju adwokatury w Izbie lubelskiej w związku z mającym się odbyć dnia 28 marca br. zgromadzeniem delegatów Izby.

Zebrani stwierdzili, że adwokatura lubelska w pełni realizuje zadania ustrojowe adwokatury i w pełni stała się adwokaturą socjalistyczną. Wskazywano na obrzymie przemiany ideologiczne, jakie zaszły w adwokaturze lubelskiej, podnosząc jednocześnie, że spotyka się jeszcze tu i ówdzie błędne poglądy co do roli adwokata w wymiarze sprawiedliwości i funkcji, jaką pełni w społeczeństwie. Ponadto zebrani doszli do wniosku, że przepisy o podziale dochodów w zespole między jego członków są nieadekwatne do wkładu pracy poszczególnych adwokatów i nie zawsze w pełni odpowiadają zasadzie „każdemu według pracy”.

Stwierdzono, że rola POP w pracach samorządowych znacznie wzrosła i jest doceniana zarówno przez organa samorządu, jak i przez wszystkich kolegów adwokatów.

E. M.

2. W dniu 28 marca 1965 r. obradowało zgromadzenie delegatów Wojewódzkiej Izby Adwokackiej w Lublinie. Przedmiotem obrad było sprawozdanie z działalności Wojewódzkiej Rady Adwokackiej za czas od 1.VI.1964 r. do 31.I.1965 r.

Na zebraniu obecny był Wiceminister Sprawiedliwości Kazimierz Zawadzki.

W czasie dyskusji omawiano szereg zagadnień związanych z realizacją ustawy o ustroju adwokatury z dn. 19 grudnia 1963 r. Dyskutanci podkreślali również szeroki udział adwokatury lubelskiej w pracy społeczno-politycznej, m. in. w rozpoczynającej się akcji wyborczej w związku ze zbliżającymi się wyborami do Sejmu i rad narodowych.

Przedstawiciel Naczelnej Rady Adwokackiej Wiceprezes adw. Stanisław Garlicki poinformował zebranych o toku prac NRA związanych z koniecznością dostosowania

wania całego szeregu regulaminów do aktualnych przepisów prawnych i do nowego stylu pracy. W opracowaniu jest jeszcze m. in. regulamin działalności zespołów adwokackich oraz regulamin szkolenia.

Problem zmiany arkusza rozliczeniowego Naczelna Rada Adwokacka uważa nadal za otwarty.

Wiceminister Kazimierz Zawadzki w wypowiedzi swej podkreślił, że szczególną troską samorządu adwokackiego powinna się stać prawidłowa polityka rozmieszczenia adwokatów, która by zapewniała ludności właściwą pomoc prawną i zarazem zapobiegała powstawaniu dysproporcji w wynagrodzeniach wypłacanych adwokatom przez zespoły.

Wprowadzenie w życie ustawy z dnia 19.XII.1963 r. zmienia rolę i pozycję adwokata w społeczeństwie, co niewątpliwie przyczyni się do wytworzenia lepszego klimatu wokół adwokatury.

Zgromadzenie delegatów podjęło uchwałę w sprawie zamknięcia budżetowego i podziału nadwyżki budżetowej oraz w sprawie zobowiązania Wojewódzkiej Rady Adwokackiej w Lublinie do poczynienia starań w Naczelnej Radzie Adwokackiej o zmianę obecnego arkusza rozliczeniowego wynagrodzeń adwokackich w zespołach, a ponadto uchwaliło regulamin Funduszu Samopomocy Koleżeńskie.

Na zakończenie została jednogłośnie przyjęta rezolucja wyrażająca niepokój i protest wobec agresywnych poczynań imperializmu amerykańskiego w Wietnamie oraz solidarność ze słuszną walką narodu wietnamskiego.

Izba opolska

W dniu 3 kwietnia 1965 r. odbyło się zgromadzenie delegatów Wojewódzkiej Izby Adwokackiej w Opolu. Udział w zebraniu wzięli: z ramienia Ministerstwa Sprawiedliwości sędzia Stefan Duszyński, a z ramienia Naczelnej Rady Adwokackiej członek Prezydium, Sekretarz adw. Henryk Paluszyński.

W pierwszej części zebrania dziekan Czeszejko szeroko omówił sytuację adwokatury w Izbie opolskiej ze szczególnym uwzględnieniem zagadnień dotyczących roli zespołu i jego kierownika, pracy społecznej adwokatury oraz spraw bytowych adwokatów.

Poruszane w dyskusji zagadnienia dotyczyły substytucji, rozliczeń za obrony z urzędu, urlopów, potrzeby funduszy urlopowych, arkusza rozliczeniowego w części dotyczącej wypłaty 2 000 zł, wysokości wynagrodzeń za usługi zespołów adwokackich, obowiązku akceptacji przez księgowość rozliczeń na karcie ewidencyjnej spraw zakończonych, niedostrzegania w prasie udziału adwokatów w pracy społecznej, problematyki dużych i małych zespołów, udziału członka Rady w zebraniach polustracyjnych, szkolenia itp.

Sekretarz Naczelnej Rady Adwokackiej adw. H. Paluszyński przedstawił zgromadzeniu potrzebę analizy i określenia, w jakim stopniu ustawa o ustroju adwokatury została zrealizowana na terenie Izby opolskiej oraz jakie najbliższe zadania stoją przed całą adwokaturą i przed adwokaturą Izby. Adw. Paluszyński podkreślił, że zadania te mogą być wypełnione jedynie pod warunkiem włączenia się całej adwokatury przy uformowaniu się szerokiego aktywu. Dobra i sprawna pomoc dla ludności, przyczynianie się do pogłębienia praworządności wy-

magają wysokich kwalifikacji zawodowych i moralnych adwokata, dużego jego uspołecznienia i rozumienia założeń ustrojowych PRL. Źródłem autorytetu adwokatury jest adwokatura prężna, odważna, odpowiedzialna i rozważna, dobrze przygotowana zawodowo i o wysokich walorach moralnych. Na takie uformowanie muszą oddziaływać organizacje społeczne i polityczne adwokatury, koło seniorów, organy Izby, aktywi, kierownicy zespołów, wizytatorzy, wreszcie — w sytuacjach zagrożonych — prawidłowe postępowanie dyscyplinarne.

Izba rzeszowska

Dnia 20 marca br. odbyło się doroczne zgromadzenie delegatów Izby rzeszowskiej. Na Zgromadzeniu Delegatów byli obecni: delegat Ministra sędzia Strzępek oraz członek Prezydium Naczelnej Rady Adwokackiej adw. Sarnowski.

Po dyskusji nad złożonym sprawozdaniem zebrani uchwalili, że przyłączają się do protestów przeciwko zaniechaniu ścigania zbrodniarzy hitlerowskich.

W związku ze zbliżającymi się wyborami do Sejmu i rad narodowych adwokatura rzeszowska postanowiła wzmocnić aktywność społeczną i włączyć się do akcji wyborczej.

Zebrani zobowiązali Radę Adwokacką w Rzeszowie, aby rozważyła celowość obniżenia składki i ewentualnie zwróciła się do Naczelnej Rady Adwokackiej i Ministerstwa Sprawiedliwości o obniżenie składki na Fundusz Szkolenia Aplikantów oraz aby nadwyżki z tego Funduszu zostały przeznaczone na poprawę warunków lokalowych poszczególnych zespołów adwokackich.

Zebrani zwrócili się z apelem do władz centralnych o rozważenie możliwości wprowadzenia ferii sądowych.

W dyskusji podnoszono również, że dotychczasowy podział dochodów w zespole między jego członków okazał się nietrafny. W związku z tym postulowano głębszą analizę zagadnienia tzw. arkusza rozliczeniowego.

Izba wrocławska

W dniu 28 marca 1965 r. odbyło się walne zgromadzenie delegatów Izby Adwokackiej we Wrocławiu.

Sprawozdanie z działalności Rady za rok 1964 złożył dziekan Jan Chmielnikowski. Podkreślił on ważniejsze osiągnięcia rady w 1964 r., a w szczególności wykończenie domu dla zespołów adwokackich we Wrocławiu oraz biura dla Rady Adwokackiej. Do trudności roku ubiegłego zaliczył późne ukazanie się regulaminu o wizytacjach zespołów, co w znacznym stopniu utrudniło przeprowadzenie wizytacji. Rada Adwokacka szczególnie zajmuje się problemem prawidłowego rozmieszczenia adwokatów na terenie Izby i zwraca uwagę na właściwe realizowanie nowych zasad pracy adwokatów w zespole.

Po wysłuchaniu sprawozdania Skarbnika Rady i Przewodniczącego Wojewódzkiej Komisji Dyscyplinarnej oraz Komisji Rewizyjnej przystąpiono do dyskusji, w której zabierało głos dziewięciu mówców. Dyskutanci poruszali sprawę arkusza rozliczeniowego, zwracali uwagę na konieczność prawidłowego rozmieszczenia adwokatów na terenie Izby oraz na możliwość wykonywania przez adwokata pracy na tzw. „półetacie”, zgłaszali swe wnioski w kwestii rozliczania substytucji i za prowadzenie spraw z urzędu.

Podnoszono również konieczność włączenia się adwokatury do akcji wyborczej do Sejmu i rad narodowych oraz omawiano sprawę podniesienia godności i stanowiska adwokata w społeczeństwie.

Zwrócono także uwagę na konieczność poprawienia sytuacji lokalowej zespołów w miastach powiatowych oraz doprowadzenia do właściwego stanu urządzenia tych lokali. Jeden z dyskutantów podniósł sprawę trudności pracy adwokata w niektórych salach sądowych, gdzie nie ma ani stołu, ani pulpitu dla adwokata.

Na życzenie zebranych wicedziekan Kuskowski omówił sprawę rozwiązania Zespołu Adwokackiego w Świdnicy.

W toku dyskusji zabrała głos ob. dyrektor M. Matwinowa, przedstawicielka Ministra Sprawiedliwości, tow. Żak z KW PZPR, oraz adwokat W. Dąbrowski, przedstawiciel Naczelnej Rady Adwokackiej.

Zebrani uchwalili wystąpienie do NRA z wnioskiem o spowodowanie zmiany obecnie obowiązującego arkusza rozliczeniowego, powołanie, jako celowe i uzasadnione, referenta do spraw informacyjnych o adwokaturze, podziękowanie adwokatom Chmielnikowskiemu, Kapce, Michalakowi, Piekarskiemu i tow. Żakowi za duży wkład pracy przy budowie domu przy ul. Sądowej 18 we Wrocławiu.

Zebrani podjęli jednogłośnie rezolucję o konieczności włączenia się adwokatury wrocławskiej do kampanii wyborczej do Sejmu i rad narodowych.

Pod adresem Rady zgłoszono dezyderaty dotyczące uregulowania spraw kasy koleżeńskiej.

Już ukazały się nowe publikacje

WYDAWNICTWA PRAWNICZEGO

S. Paweła.

WYKONANIE ORZECZEŃ W SPRAWACH KARNYCH. Komentarz. Według stanu prawnego na dzień 1 stycznia 1965 r.

Str. 336

Cena zł. 39.—

USTROJ ADWOKATURY. Ustawa o ustroju adwokatury oraz niektóre przepisy wykonawcze. Wyd. II. Według stanu prawnego na dzień 1 marca 1965 r.

Str. 80

Cena zł 5.—

Do nabycia w księgarniach „Dom Książki” lub w drodze zamówień kierowanych pod adresem:

WYDAWNICTWO PRAWNICZE, WARSZAWA, AL. UJAZDOWSKIE 11